

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Peltic Paul XXXXX,

născut la XXXXXX, originar din s. XXXXXXX, r-nul XXXXXX, domiciliat în s. XXXXXX, r-nul XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 11 aprilie 2017 - până la 15 iunie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 05 iulie 2017 - până la 24 octombrie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 decembrie 2017 - până la 21 februarie 2018; (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 15 iunie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Peltic Paul a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalentul a 15 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Peltic Paul urmărind scopul consumului de droguri în toamna anului 2016 a cules de pe teritoriul brigăzii de tractoare din s. XXXXXX, r-nul XXXXXXX 3-4 plante pe care le-a uscat și le-a păstrat la domiciliul său din aceeași localitate până la data de 05 ianuarie 2017 când de către colaboratorii de poliție a fost depistat un pachet de hârtie cu masă vegetală uscată, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/3-R-59 din 13.02.2017 reprezintă marijuana cu masa de 30,34 gr., adică proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 720 lei.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță în mod tacit a refuzat încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în beneficiul statului.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizelor tehnico-științifice nr. 34/12/3-R-34 din 02.02.2017 și nr. 34/12/3-R-59 din 13.02.2017 urmează a fi încasate de la inculpat în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare, care ar putea fi încasate de la inculpat, or solicitantul efectuării expertizelor tehnico-științifice nr. 34/12/3-R-34 din 02.02.2017 și nr. 34/12/3-R-59 din 13.02.2017 este statul R. Moldova în persoana OUP al IP Cahul, astfel că obligația de suportare a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor o poartă solicitantul.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată argumentând că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece concluzia instanței de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 720 lei, este neargumentată. Consideră, că ținând cont de prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului.

Instanță a pronunțat o soluție care vine în contradicție cu decizia adoptată de aceeași instanță de apel 23.09.2015 cauza nr. 05-1a-751-03062015 prin care s-a dispus recuperarea cheltuielilor de judecată suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul își întemeiază recursul declarat pe temeiul de drept prevăzut de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, însă, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii solicitărilor privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 720 lei.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, or, instanța de apel la judecarea cauzei a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Totodată, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care se referă procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin.(1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin.(2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

În speță, fiind respinsă cererea procurorului, instanța de apel corect a menționat că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în cauza dată, au fost efectuate expertizele tehnico-criminalistice nr.

34/12/3-R-34 din 02.02.2017 și nr. 34/12/3-R-59 din 13.02.2017, care au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii dacă masa vegetală ridicată de la Peltic P. face parte din categoria drogurilor și care este greutatea aceasta. Prin urmare, Colegiul conchide că acestea reprezintă acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Drept urmare celor invocate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Colegiul penal respinge ca fiind irelevant argumentul recurentului prin care se indică că soluția pronunțată în prezenta speță vine în contradicție cu decizia adoptată de aceiași instanță de apel la 23.09.2015 cauza nr. 05-1a-751-03062015, prin care s-a dispus recuperarea cheltuielilor de judecată suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizei.

În argumentarea acestei concluzii instanța de recurs reține, în primul rând că din dispozitivul deciziei menționate de procuror rezultă că instanța a dispus încasarea sumei de 740 lei de la Vasilachi Alexandru în beneficiul Centrului Național de Expertize Judiciare pentru efectuarea expertizei auto-tehnice și nu în beneficiul statului, după cum afirmă recurentul.

Totodată, lecturând textul deciziei nr. 05-1a-751-03062015 din 23.09.2015, Colegiul penal constată, că din descriptivul acesteia nu rezultă la solicitarea cărui participant la proces a fost dispusă expertiza menționată (procurorul, inculpatul sau avocatul acestuia), or în speța data au fost efectuate în total trei expertize (medico-legală nr. 148 „D” din 20.11.2013, nr. 308 din 05.12.2014 și auto-tehnică nr. 2358 din 23.01.2014), iar în partea dispozitivă instanța a dispus încasarea cheltuielilor doar pentru o singură expertiză și anume pentru expertiza auto-tehnică nr. 2358.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul reține că, potrivit legislației Republicii Moldova, precedentul judiciar nu este un izvor de drept.

Astfel, judecătorii trebuie să beneficieze de libertate neîngrădită de a soluționa în mod imparțial cauzele, în conformitate cu legea și cu propria apreciere a faptelor.

Pertinente în acest sens sunt și statuările CEDO, care în jurisprudența sa a menționat că nu există un drept la o jurisprudență constantă, astfel încât schimbarea jurisprudenței impusă de o abordare dinamică și progresivă este

admisibilă și nu încalcă principiul securității juridice (CtEDO, Unedic c. Franței, 2008, par. 74; Legrand c. Franței, 2011), dacă sunt întrunite două condiții: 1) noua abordare să fie consecventă la nivelul acelei jurisdicții; 2) instanța care a decis schimbarea interpretării să motiveze detaliat considerentele pentru care a decis astfel (Atanasovski c. Macedoniei, 2010, par. 38).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că soluția instanței de apel în acest sens este legală, întemeiată și riguros argumentată, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către acuzatorul de stat în cererea de recurs ordinar, respectiv se decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Peltic Paul*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti